Musicie się na nowo narodzić (J. 3:1-10)

“Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego, którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.” J. 1:12-13

Dzisiaj zastanowimy się czym jest nowe narodzenie o którym mówi Pan Jezus. Jest ono niezbędne, by ujrzeć Królestwo Boże. “Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego.” Tylko człowiek, który się narodzi ponownie, stanie się uczestnikiem zbawienia.

Przyszedł do Jezusa w nocy dostojnik żydowski, człowiek z faryzeuszów. Był religijnym przywódcą, jednak przyszedł rozmawiać nie o sprawach urzędowych, lecz zatroskany o własną duszę. Widzi w Panu Jezusie, że wyszedł od Boga. Mówi: “Mistrzu! Wiemy, że przyszedłeś od Boga jako nauczyciel; nikt bowiem **takich cudów** czynić by nie mógł, jakie Ty czynisz, jeśliby Bóg z nim nie był.”

Jeśli się kto nie narodzi na nowo nie może ujrzeć ani wejść do Królestwa Bożego. Zaskakująca odpowiedź Jezusa, sugeruje, że narodzenie się człowieka na nowo jest cudem, tak samo jak uzdrowienia, wypędzenia demonów i wskrzeszanie zmarłych, których świadkiem był prawdopodobnie Nikodem. Z nicości, rodzi się życie. W ciemności zapala się światłość.

Fizycznie rodzimy się duchowo martwi, wszyscy bez wyjątku. Jesteśmy biologicznie żyjącym trupem. Nie ma w nas wiary. Dzieci nie stają się wierzące w Jezusa Chrystusa, dlatego, że ich rodzice w niego wierzą. Dopiero ponowne narodzenie sprawia, że zaczynamy wierzyć i żyć. Do tego potrzebny jest Duch Boży. Tylko on może wzbudzić w nas życie. To cud, stajemy się nowym stworzeniem.

Kiedy kobieta rodzi dzieciątko, jest ono małe i bezbronne. Nie umie mówić ani chodzić, o wszystkie jego potrzeby muszą zadbać rodzice. Kiedy trochę podrośnie uczy się w pełni im ufać. Ta więź z rodzicami jest nierozerwalna. Podobnie nowo narodzony człowiek jest jak dziecko, które powierza swoje życie Ojcu w niebie i ufa mu ze wszystkim. Taką ufność musimy mieć wobec Jezusa.

“Zaprawdę powiadam wam, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa Niebios.” Mt. 18:3

Musimy więc narodzić się ponownie, stać się jak dzieci. Cóż to jednak znaczy? Jak człowiek może się narodzić na nowo? Nie rozumie tego Nikodem, gdyż nie da się tego pojąć rozumem. “Jakże człowiek może narodzić się gdy jest stary? Czy może powtórnie wejść do łona matki swojej i urodzić się?” Nikodem rozumie narodziny w sensie fizycznym. Jednak nie o takim narodzeniu mówi Pan Jezus. “Co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest.” Musimy się zatem narodzić z ducha.

“Wiatr wieje, dokąd chce, i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha.”

Do ponownego narodzenia na pewno potrzebne jest Słowo Boże:

“Jako odrodzeni nie z nasienia skazitelnego, ale nieskazitelnego, przez Słowo Boże, które żyje i trwa.” 1 P. 1:23

“Aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo.” Ef. 5:26

Słowo jest ziarnem, które wam zasiewamy. Jednak to nie my powodujemy jego wzrost. Potrzebny jest cud. Narodzić się możemy ponownie tylko przez Słowo, z którym musi przyjść na nas Boża łaska. Potrzebny jest wiatr, Duch Święty, który może

spowodować, że z ziarenka wyrasta potężne drzewo wiary.

“Zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego.” Tt. 3:5-6

Potrzebujemy jego łaski i miłosierdzia, aby Słowo wzbudziło w nas życie. Nie mamy na to wpływu. Duch Boży może to spowodować, jeśli tego chce, jeśli taka jest jego wola. Nikt nie wie skąd i dokąd wieje.

“Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego.”

Czym jest zatem woda? Woda oczyszcza. Woda symbolizuje odradzającą moc działania Ducha Świętego w nas. Oznacza wszystkie owoce wiary, takie jak upamiętanie, odwrócenie się od martwych uczynków, upodobanie w cichym i pobożnym życiu. Odrodzony w wierze w Jezusa Chrystusa człowiek uwolniony jest od grzechu i śmierci, oczyszczony wodą od nieczystości tego świata.

“I pokropię was czystą wodą, i będziecie czyści od wszystkich waszych nieczystości i od wszystkich waszych bałwanów oczyszczę was. I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste.” Ez. 36:25-26

Skąd wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do żywota? Przede wszystkim znajdujemy w sobie zbawczą wiarę w Jezusa Chrystusa. Ufamy mu bezgranicznie. Miłujemy go. Nasze życie toczy się dookoła niego. Jezus, który był nam kimś obcym, staje się dla nas tym co najważniejsze i najwartościowsze. Wypełnia nas miłość, której wcześniej nie znaliśmy. Wypełnia nas pokój, którego nie znają ludzie żyjący dla tego świata. Ewangelia, która wydawała się nie mieć sensu i była nudna, staję się najpiękniejszą rzeczą o której pragniemy opowiadać innym.

Błogosławieni, którzy narodzili się z Ducha Bożego! Oby Duch Święty obdarzył nas łaską i miłosierdziem, pozwalając nam narodzić się ponownie w Jezusie Chrystusie, abyśmy mogli stać się świadkami jego cudownej mocy i uczestnikami zbawienia i życia wiecznego.

“Każdy, kto wierzy, iż Jezus jest Chrystusem, z Boga się narodził.” 1 J. 5:1